

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 32867

гр. София, 08.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 08.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова

Ася Тодорова

като разглежда дело номер **3998** по описа за **2025** година докладвано от съдия
Ася Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по молба на Т. Н. К., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. Г. К., съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, офис KGK, за допълване на Решение № 24105 от 12.07.2025 г., постановено по к.н.а.х.д. № 3998/2025 г. по описа на Административен съд София-град, в частта му за разноските. Иска се от съда да допълни процесния съдебен акт, в частта му за разноските, като се присъдят в полза на Т. Н. К. направените разноси във всички съдебни производства по делото в общ размер на 1 400 лева, а именно: 500 лева договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за производството по н.а.х.д. № 435/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 300 лева договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за производството по к.н.а.х.д. № 5529/2024 г. по описа на Административен съд София-град, 300 лева договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за производството по н.а.х.д. № 16660/2024 г. по описа на Софийски районен съд и 300 лева разноси за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за касационната инстанция по к.н.а.х.д. № 3998/2025 г. по описа на Административен съд София-град.

В срока по чл. 176а, ал. 2 от АПК становище от ответната страна не е депозирано.

Съдът намира, че искането за допълване на решението, в частта му за разноските, е подадено от надлежна страна, в срока по чл. 176а, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество искането е частично основателно по следните съображения.

В конкретния случай издаденият на Т. Н. К. Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 4029208, с който на същото лице за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева, е оспорен по съдебен ред пред Софийски районен съд. С решение № 1068/28.02.2024 г., постановено по

н.а.х.д. № 435/2024 г. по описа на СРС, оспореният ЕФ е отменен, с определение № 1391/11.04.2024 г., постановено по същото дело, СДВР е осъдена да заплати на Т. Н. К. сумата от 100 лева разноски за заплатено адвокатско възнаграждение по делото вместо претендираните от оспорващия 500 лева. Срещу решението на СРС е подадена касационна жалба от СДВР, с решение № 22191 от 04.11.2022 г., постановено по к.н.а.х.д. № 5529/2024 г., решение № 1068/28.02.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 435/2024 г. по описа на СРС, е отменено и делото е върнато за ново разглеждане на нов състав на СРС, като Т. Н. К. е осъден да заплати на СДВР сумата от 100 лева разноски за юрисконсултско възнаграждение. С решение № 509 от 07.02.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 16660/2024 г. по описа на СРС, процесният ЕФ е потвърден и Т. Н. К. е осъден да заплати на СДВР сумата от 80 лева разноски за юрисконсултско възнаграждение. С окончателно решение № 24105 от 12.07.2025 г., постановено по к.н.а.х.д. № 3998/2025 г. по описа на АССГ, въззивното решение е отменено и е отменен издаденият на Т. Н. К. Електронен фиш. Решението на АССГ е окончателно и е влязло в законна сила на 12.07.2025 г. Съдът в мотивите на решението е приел, че е основателна претенцията за присъждане на направените по делото разноски за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева.

С оглед изхода от спора, предвид разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, мотивите на решението и установените факти в конкретния случай основателна се явява претенцията на процесуалния представител касационния жалбоподател за присъждане на сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение, но не в претендирания размер от 1 400,00 лева.

В производството пред настоящата инстанция е направено искане за присъждане на съдебни разноски, като е представен списък на разноските. Списъкът по чл. 80 от ГПК има функцията да конкретизира точния размер на поисканите разноски, списъкът съдържа изброяване на всички разходи, които страната е направила и които счита, че следва да ѝ бъдат присъдени, т. е. в списъка по чл. 80 от ГПК страната е длъжна да посочи всички претендирани от нея разноски, в това число и разноските, извършени пред всички инстанции. В конкретния случай в представения пред касационната инстанция списък на разноските е посочено единствено заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лева. Доколкото по претенцията за разноски съдът не следи служебно, при присъждането им той е ограничен до посочения в списъка претендиран размер, съдът е длъжен да се съобрази със списъка, представен към момента на приключване на устните състезания в открито съдебно заседание, съответно – към произнасяне със съдебен акт. В този смисъл е налице непротиворечива практика на ВАС, примерно определение № 8621 от 3.09.2025 г. на ВАС по адм. д. № 11273/2024 г.; определение № 876 от 25.01.2024 г. на ВАС по адм. д. № 964/2023 г.; определение № 336 от 11.01.2024 г. на ВАС по адм. д. № 4425/2023 г.; определение № 2075/17.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 12061/2019 г.; определение № 7488/22.06.2021 г. на ВАС по адм. д. № 12915/2020 г. и др.). В списъка страната може да посочи по-ниска сума на разноските от реално направените, респективно да не поиска присъждане на част от разноските. В конкретния случай страната сама е поскала чрез списъка присъждане единствено на 300,00 лева, а не на повече разноски.

С оглед изложеното, съдът приема, че на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в полза на касационния жалбоподател следва да се присъдят съдебни разноски в размер на 300 лева, доколкото искането за присъждането им е направено своевременно и по делото са налице категорични доказателства за действителното заплащане на адвокатско възнаграждение, така както е заявено с представения списък по чл. 80 от ГПК, а в останалата част претенцията на молителя за присъждане на исканите разноски е неоснователна и молбата следва да се остави без уважение.

По изложените съображения и на основание чл. 176а от АПК Административен съд София-град,
XII касационен състав

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПЪЛВА решение № 24105 от 12.07.2025 г., постановено по к.н.а.х.д. № 3998/2025 г. по описа
на Административен съд София-град, в частта му за разноските, като ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Т. Н. К. с ЕГН [ЕГН] съдебни
разноски в размер на 300,00 (триста) лв.

Определението е ОКОНЧАТЕЛНО.

Председател:

Членове: